

Επεισόδιο

5
ΙΤΑΛΙΑ

ΠΟΙΗΣΗ, ΜΟΥΣΙΚΗ, ΧΟΡΟΣ

Γεια σε όλους! Καλώς ήρθατε πίσω στο PodCastle, ένα φανταστικό ταξίδι στην ιστορία των κάστρων, συναρπαστικές αρχιτεκτονικές κατασκευές βυθισμένες στην ιστορία και τον θρύλο.

Σήμερα θα μιλήσουμε για μουσική, χορό και ποίηση.

Τι; Μουσική, χορός και ποίηση στα κάστρα;

Φυσικά! Η ζωή στα κάστρα δεν ήταν μόνο για μάχες! Υπήρχαν επίσης πάρτι, μουσική, χορός... διασκέδαση!

Και ποίηση!

Ακριβώς! Κατά τον Μεσαίωνα, μεταξύ 1100 και 1300, γεννήθηκε ένα ολόκληρο λογοτεχνικό είδος που ονομαζόταν αυλική ποίηση.

Co-funded by
the European Union

Funded by the European Union. Views and opinions expressed are however those of the author(s) only and do not necessarily reflect those of the European Union or the European Education and Culture Executive Agency (EACEA). Neither the European Union nor EACEA can be held responsible for them.

(Ηχητικό κομμάτι 1)

Οι ποιητές εκείνης της εποχής ήταν οι Τροβαδούροι στην Προβηγκία και οι Τροβαδούροι στη βόρεια Γαλλία.

Ήταν ευγενείς και ιππότες που συνέθεταν ποιήματα αφιερωμένα στις γυναίκες που αγαπούσαν και ταξίδευαν από αυλή σε αυλή τραγουδώντας τα ποιήματά τους, συχνά συνοδευόμενα από μουσική.

(Ηχητικό κομμάτι 2)

Έτσι, οι ευγενείς διασκέδαζαν, ενώ ο απλός λαός ήταν πάντα λυπημένος.

Καθόλου! Ενώ οι ευγενείς απολάμβαναν να ακούνε αυλική ποίηση στα κάστρα, στις πλατείες, γελωτοποιοί, ντυμένοι με φανταχτερά κοστούμια, χλεύαζαν τους άρχοντες και τα ερωτικά τους ποιήματα, κάνοντας τον απλό λαό να γελάει δυνατά.

(Ηχητικό κομμάτι 3)

Ακόμη και οι δημοφιλείς χοροί ήταν πιο διασκεδαστικοί από τους αυλικούς χορούς.

Στην πραγματικότητα, ο απλός λαός χόρευε πιο ζωηρά από τους ευγενείς, εν μέρει λόγω των βαριών ενδυμάτων που φορούσαν οι τελευταίοι σε σημαντικές περιστάσεις.

(Ηχητικό κομμάτι 4)

Χορός υπήρχε στο κάστρο σε πολλές περιπτώσεις:

Κατά τη διάρκεια των εορτασμών της αυλής, που γίνονταν για να γιορτάσουν γάμους και νίκες...

Μετά τα συμπόσια, οι ευγενείς σηκώνονταν από το τραπέζι και άρχιζαν να χορεύουν για ώρες. Στο τέλος των τουρνουά, κυρίες και ιππότες γιόρταζαν χορεύοντας και τραγουδώντας.

Οι χοροί ήταν πολύ σημαντικές στιγμές τόσο για τους ευγενείς όσο και για τους απλούς πολίτες. Ήταν ευκαιρίες για συναντήσεις και φλερτ, καθώς ήταν οι μόνες στιγμές όπου επιτρεπόταν έστω και μια ελάχιστη σωματική επαφή.

Για να χορέψει κανείς, η μουσική ήταν απαραίτητη!

Φυσικά! Η μουσική ήταν πολύ σημαντική στις μεσαιωνικές αυλές: παιζόταν κατά τη διάρκεια συμποσίων, εορτασμών και τουρνουά.

Ανάμεσα στους μουσικούς ήταν γελωτοποιοί, αυλικοί μουσικοί που ονομάζονταν τροβαδούρους και θρησκευτικοί τραγουδιστές.

Οι τελευταίοι ερμήνευαν την πρώτη γραπτή μορφή μουσικής: Γρηγοριανό άσμα, ιερά χορωδιακά τραγούδια που ερμηνεύονταν χωρίς όργανα. Ακούστε

(Ηχητικό κομμάτι 5)

Άρα η μουσική ερμηνευόταν πάντα a cappella; Δεν υπήρχαν μουσικά όργανα;

Φυσικά και υπήρχαν, και πολλών ειδών και ήχων!

Υπήρχαν έγχορδα όργανα, όπως το λαούτο, η άρπα, η βιέλα και το σαντούρι.

(Ηχητικό κομμάτι 6)

πνευστά όργανα, όπως το φλάουτο, το κόρνο, η γκάιντα και το chalumeau, ο πρόγονος του κλαρινέτου.

(Ηχητικό κομμάτι 7)

Και, φυσικά, κρουστά όργανα, όπως τύμπανα, καστανιέτες, κουδούνια και ντέφια.

(Ηχητικό κομμάτι 8)

Τα μουσικά όργανα δεν ήταν κουρδισμένα όπως σήμερα, έτσι όταν ακούτε μεσαιωνική μουσική που παίζεται σε όργανα εποχής, ακούτε πολύ διαφορετικούς ήχους από αυτούς που έχουμε συνηθίσει σήμερα.

Η μουσική συνόδευε σχεδόν κάθε πτυχή της μεσαιωνικής ζωής και σηματοδοτούσε τις πιο σημαντικές στιγμές της.

Εν ολίγοις, ακόμη και χωρίς το Netflix και τη Nintendo, οι άνθρωποι ήξεραν πώς να διασκεδάσουν!

Ναι, και διασκέδασαν όσο κι εμείς, αν όχι περισσότερο!

Για άλλη μια φορά, εξερευνήσαμε τη ζωή στα κάστρα. Ελπίζουμε να το απολαύσατε μαζί μας!

Αν σας άρεσε αυτό το PodCastle, ανυπομονούμε να σας ξαναδούμε στο επόμενο επεισόδιο!

Τα λέμε σύντομα!